

ΕΤΟΣ ΙΓ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1880,

ΑΡΙΘ. 148.

Συνδρ. ετησία ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 1.
 » « Ἐξωτερικοῦ » 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθ. 79.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀπὸ τῆς ἀναποκριντῶν, σέλλεται ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἀνευ προπληρωμῆς.

1880.

Ἀγαπητὰ παιδιὰ.

Καὶ πάλιν ἡ ἀγαθὴ τοῦ Θεοῦ Πρόνοια μᾶς ἐφάρεν. Οἴους αἰῶνας καὶ υγιεῖς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους, πλὴν ἐνός, — τοῦ μικροῦ ἀλλὰ καλοῦ φίλου τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων, Γ. Κοκκίνου ἐκ Χαλκίδος, ὅστις μᾶς ἀφῆκε διὰ τὸν ἄλλον κόσμον τὸν καλλίτερον, ὡς ἐλπίζομεν. Ὁ δὲ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος σας μὲ τὸ πρῶτον τοῦτο φύλλον σας πέμπει καὶ τὰς εὐχὰς τι, ἵνα διέλθετε τὸ ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσῆλθομεν, μὲ υγιεῖαν σωματικὴν, διανοητικὴν καὶ πνευματικὴν, ἐλπίζει δὲ, ὅτι θὰ ᾤσθε εὐπειθῆ εἰς τοὺς γονεῖς σας, ὑπήκοα

εἰς τὸν Θεόν, ἐπιμελῆ εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὰ ἔργα σας καὶ τίμια εἰς τὰς σχέσεις σας μὲ τοὺς ἄλλους. Ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτόν, θέλει καταβάλλει καὶ ἐφέτος πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τῆς τοσοῦτον ἀγαπητῆς καὶ χρησίου ἐφημερίδος τῶν Παίδων, καλλίων αὐτὴν δι' εἰκόνας ἔσον οἶόν τε καλλιτέρων καὶ πληρῶν τὰς στήλας τῆς μὲ ἀναγνώσματα ποικίλα, εὐάρεστα καὶ διδακτικά· δὲν ἀμφιβάλλει δὲ, ὅτι ἕκαστος τῶν μικρῶν αὐτῆς συνδρομητῶν θέλει φιλοτιμηθῆ νὰ ᾤσῃ εἰς χεῖρας καὶ ἄλλων τῶν μικρῶν τοῦτον μηνιαῖον ἀγγελιαφόρον, συνευφέρων οὕτω τὸ καθ' ἑαυτὸν εἰς τὴν εὐρυτέραν διάδοσιν τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἄνατέλλει ἡ ἡμέρα πρώτη Ἰανουαρίου,
 Σὺ δ' ὁ ἑσπερῶν τὰ πάντα ἐκ τοῦ θρόνου τ' οὐρανοῦ,
 Ὄ! εὐδόκησον τὸ ἔτος νὰ παρέλθῃ τρισευδαῖμον,
 Κῆ ἀπὸ τὰς σφαγὰς καὶ θρήνους νὰ ἀπέχη τῶν πολέμων.
 Νὰ ἀπέχη ἀπὸ θλίψεως καὶ ἀπὸ ἐπιδημίας,
 Καὶ τὰ βεῖθρα νὰ ἐκχέῃ πανταχόσε τῆς υγιείας.

Ὄ! εὐδόκησον τὰ δύο παρελθόντα νὰ παρέλθουν,
 Καὶ τὰ εἰς αὐτὰ συμβάντα πάποτε μὴ ἐπανέλθουν.
 Πανταχοῦ δι' ἐπικρατούσης υγιείας καὶ εἰρήνης,
 Καὶ ἀποσκορακισθείσης ἀσθενείας καὶ ἰδόνης,
 Νὰ δοξάζεται, ὦ Πλάστα, τὸνομά σου ἐκ συμφάνου,
 Ἄπὸ τοῦ νοτίου ἄκρου μέχρι τοῦ βορείου πόλου.

(Μέντωρ.)

ΟΙ ΚΕΝΤΑΦΙΑΘΕΝΤΕΣ ΖΩΝΤΕΣ.

(Δοήγμα Έλβετικού)

Μεταφρασις ελευθέρα ἐκ τοῦ Ἀγγλικού.

(Ἰδὲ προηγούμενον φύλλον.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ὁ Παππὸς καὶ ὁ ἔγγονος.

Ἐξυπνήσαντες τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν εὔρον, ὅτι ἡ χιών ἐξηκολούθει νὰ πίπτῃ, ὁ δὲ γέρον ἐξέφρασε τοὺς φόβους του περὶ τῆς στέγης τοῦ κτηνοστασίου, εἰπὼν, «Τὸ βάρος τῆς χιόνος εἶναι πολὺ μεγαλειότερον κατ' ὅσον ἡ στέγη δύναιτο νὰ βαστάσῃ ἐπομένως πρέπει νὰ τὴν ἐλαφρώσωμεν, ἀπορρίπτοντες μέρος τῆς χιόνος.»

«Αὐτὸ δύναιτο νὰ κάμω εἰς ὀλίγας στιγμῆς,» — εἶπεν ὁ Ἰάκωβος, καὶ λαθὼν τὸ κτυάριον διηρθώθη πρὸς τὴν θύραν, ἀλλ' ἡ χιών εἶχε πέσει τόσον πολλή, ὥστε ἐκοπίασε πολὺ ἕως οὗ τὴν ἀνοιξῆ.

Ταύτου γενομένου ἀνέβη ἐπὶ τῆς στέγης καὶ μετὰ τινων ὥρων κοπιαστικὴν ἐργασίαν, κατέβησε νὰ ἀφαρέσῃ τὸ μεγαλειότερον μέρος τῆς χιόνος, ἀφῆκεν ὅμως στρωμά τι ἐνὸς ποδὸς πάχους, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προφυλακτικὸν μέσον κατὰ τοῦ φύχους ἔξωθεν καὶ νὰ ἐμποδίξῃ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ κτηνοστασίου θερμότητα ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξέρχεται, διότι ἡ χιών ὡς γνωστὸν, εἶναι κακὸς θερμοαγωγὸς, δυσκόλως δηλ. μεταδίδεται δι' αὐτῆς ἡ θερμότης, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ βόρεια κλίματα πίπτουσα ἐπὶ τῆς γῆς πρὸς τῆς ἐποχῆς τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ πάγου, προφυλάττει τὰ γεννήματα, τὰ ὁποῖα σπείρονται κατὰ τὸ φθινόπωρον, μέχρι τῆς ἀνοιξέως, ὅτε διὰ τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου ἀναλυομένη χρησιμεύει καὶ ἀντὶ βροχῆς πρὸς φύτρωσιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῶν.

Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁ Ἰάκωβος, ῥίψας βλέμμα εἰς τὰ πέριξ καὶ ἰδὼν τὸν ὄριζοντα σκοτεινὸν καὶ τὴν χιόνα εἰσέτα πίπτουσαν, ἐνεθυμήθη τὰς ἱστορίας, τὰς ὁποίας εἶχεν ἀναγνώσει περὶ τῶν Πολικῶν χωρῶν, πῶς οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ ἀναγκάζονται νὰ μένωσιν ἐγκλεισμένοι εἰς τὰς καλύβας των ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἕνεκα τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ φύχους, καὶ ἤρχισε νὰ μελαγχολῇ. «Ὅταν δὲ κατέβῃ εἰς τὸ κτηνοστάσιον, ὁ ἀγαθὸς γέρον παρετήρησε τὸ συνωφρυνμένον πρόσωπόν του καὶ ἀπεφάσισε νὰ εὖρη ἀσχολίαν τινα, διὰ τῆς ὁποίας νὰ διασκεδάσῃ τὴν μελαγχολίαν του.

«Ἀφοῦ ἡ θεία Πρόνοια οὕτως ἠδύοχησε νὰ ἐγκλεισθῶμεν ἐνταῦθα, ὡς ἐξετάσωμεν καλῶς τί καὶ τί ἔχομεν διὰ τροφήν καὶ θερμασίαν, διὰ νὰ τὰ διευθετήσωμεν ἀναλόγως, ὥστε νὰ μὴ πάθωμεν οὔτε ἐκ τῆς πείνης, οὔτε ἐκ τοῦ φύχους εἶπεν ὁ γέρον.

«Καὶ πρῶτον μὲν ὡς ἐξετάσωμεν πόσον χόρτον ἔχομεν διὰ τὴν Ῥόζαν, διότι ἐκ τοῦ γαλακτος αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ μας.»

Οὕτω λοιπὸν προπορευομένου τοῦ Ἰακώβου μὲ τὸν λόχρον, ἤρχισεν ἡ ἐξέτασις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κτηνοστασίου.

«Ἰδοὺ ἕνας σωρὸς σανού!» — ἐξεφώνησεν ὁ Ἰάκωβος μετ' ὀλίγον.

«Καλὰ,» εἶπεν ὁ γέρον, — «αὐτὸς φαίνεται ἀρκετὸς νὰ διατηρήσῃ τὴν Ῥόζαν ἀπὸ πολλοὺς μῆνας.»

«Ἐδῶ εἶναι καὶ μερικαὶ πατάται,» — εἶπεν ἐκ νέου τὸ παιδίον.

«Εἶναι εὐτόχημα, ὅτι ἐλησμονήθησαν ἐδῶ,» — εἶπεν ὁ γέρον, — «διότι θὰ μᾶς ἦναι πολὺ χρήσιμοι.»

Κατόπιν εὔρον εἰς τὸν σταῦλον ἀρκετὴν ποσότητα ξύλων. «Ταῦτα πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεθα μετὰ πολλὴν φειδωλίαν,» — εἶπεν ὁ γέρον, διότι χωρὶς ὀλίγου τοῦλάχιστον πυρὸς δὲν θὰ δύνηθωμεν νὰ ζήσωμεν ἐδῶ μέσα χωρὶς τινος σκεπάσματος.

Ἐκτὸς τῶν ξύλων εὔρον μετ' ὀλίγον καὶ μικρὸν τινα σωρὸν κουκουναριῶν, τὰς ὁποίας ὁ πατήρ τοῦ Ἰακώβου εἶχε συναίξει διὰ τὰ παιδιὰ του, ἀλλὰ τὰς ὁποίας εἰς τὴν βίαν του ἐλησμονήσεν.

«Καὶ αὐταί,» — εἶπεν ὁ γέρον, — «εἶναι χρήσιμοι εἰς ἡμᾶς διότι τὰ μὲν κουκουναρία δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν εἰς τροφήν, τοὺς δὲ κύνους πρὸς φωτισμὸν καὶ θερμασίαν.

Ἐξετάσαντες κατόπιν τὰ ἀρμάρια εὔρον ὀλίγα πανημάδια, ὀλίγον κοπακισμένον καφρὲ καὶ ὀλίγον χόριον πάχος.

«Τὸ πάχος τοῦτο θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ πολὺ,» — εἶπεν ὁ Ἰάκωβος.

«Μάλιστα,» — ἀπεκρίθη ὁ γέρον, — ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ τὸ μεταχειρισθῶμεν πρὸς μαγειρεύματα, ἀλλὰ πρὸς φωτισμὸν, ἐὰν κατὰ κακὴν τύχην τελειώσῃ τὸ ὀλίγον ἔλαιόν μας, ἐκτὸς δὲ προτιμᾶς νὰ εὐχαριστήσῃς τὴν γεῦσίν σου καὶ νὰ μένῃς εἰς τὸ σκότος!»

«Μοὶ ἀρέσει τὸ φῶς κάλλιον,» — εἶπεν ὁ Ἰάκωβος. «Εἶναι τῶ ὄντι τρομερὸν νὰ διαμῆνῃ τις πάντοτε εἰς τὸ σκότος.»

Οὕτω τὸ πάχος ἐτέθη πάλιν εἰς τὸ ἀρμάριον, ἡ δ' ἔρευνα ἐξηκολούθησεν, ἀλλ' οὐδὲν τροφίμον ἄλλο εὑρέθη. Εὔρον ὅμως βιβλίον τι, εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποίου, «Μίμησις τοῦ Χριστοῦ,» ὁ γέρον ἀνεφώνησε «ἡ Μίμησις τοῦ Χριστοῦ! ἀξιόλογον βιβλίον! διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι τὸ μέγιστον σφάλμα εἰς τὸ ὁποῖον ὀποπίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι, εἶναι, ὅτι λησμονοῦν τὸν Θεόν, καὶ ἡ μεγίστη ἐδδαμονία τὸ νὰ τὸν ἀγαποῦν! ὡς βλέπεις, τέκνον μου, ἂν καὶ μεμονωμένοι, δὲν εἴμεθα ἐντελῶς λησμονημένοι. Ἰδοὺ ἔχομεν ἀρκετὰς ζωοτροφίας

διὰ τὰ σώματά μας, καὶ τὸ βιβλίον τοῦτο διὰ τὰς ψυχὰς μας. Ἄς κάμωμεν καλὴν χρῆσιν ὅλων.»

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμέρας, ὁ Ἰακώβος ἀνέγνωσεν ἕν μέρος τοῦ ὁραίου ἐκείνου βιβλίου, ὃ δὲ γέρον διὰ καταλλήλου καὶ θερμῆς προσευχῆς εὐ-

χαρίστησε τὸν Θεὸν διὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἡμέρας καὶ συστήσας τὸν Ἰακώβον καὶ ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλόστοργον αὐτοῦ πρόνοιαν, ἐπλαγίασαν ἐπὶ τοῦ ἀχυρίνου των στρόβιματος ἄνευ ἄλλου σκεπάσματος ἐκτὸς ἐνδὲ μαλλίνου χραμῶ, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀμφότεροι ἀπεκοιμήθησαν. (Ἀκολουθεῖ)

ΣΑΣΜΟΡΥΓΧΟΣ Ο ΚΡΕΪΔΑΙΡΤΟΣ, ΒΙΨ ΑΥΑΝΤΗΣ.

Ὅπως καλεῖται τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα παραστάμενον περίεργον πτηνόν. Ὀνομάζεται δὲ καὶ ἀδελφῆς διὰ τὸ γλυκὸ καὶ μελλοειδὸν τῆς φωνῆς του. Ἔστιν δὲ πτηνόν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἐκ τῶν κοικιλοχρῶν ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κάμνει αὐτὸ κατ' ἐξοχὴν παραδοξόν, εἶναι τὰ τρία βουενουροειδῆ παραρτήματα, τὰ ὁποῖα ἐκφύονται ἐκ τῶν πλαγίων καὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ θώρακος καὶ χρησιμεύουσιν ὡς στολισμὸς καὶ ὡς φέβητρον κατὰ τῶν ἐχθρῶν του· διότι ὅτε καὶ συνιστάμενα ἐξ ἀδυνάτων πτερῶν, ὃ ἀδελφῆς

τοσοῦτον ἐπιδεικνύει κινεῖ αὐτὰ, ὥστε ἐκφοβῆται τοὺς ἀντιπάλους του καὶ αὐτὰ ἀκόμῃ τὰ ἀρπακτικὰ πτηνά, τῶν ὁποίων θὰ ἐγένετο εὐκόλος λεία χωρὶς τῶν ἀμυντηρίων τούτων ὀργάνων. Τὸ αὐτὸ παρατηροῦμεν καὶ εἰς ἄλλα τινὰ μικρὰ πτηνά, τὰ ὁποῖα προφυλάττονται ἀπὸ τῶν ἀρπακτικῶν, διὰ τῆς συνεχοῦς ὑφέσεως τῆς οὐραίων, τὴν ὁποῖαν ἐκεῖνα ἐκλαμβάνουσιν ὡς κέντρον, καὶ δὲν τολμοῦν νὰ τὰ προσβάλλουν.

Ὅπως ἡ θεία Πρόνοια προφυλάττει πολλὰς τοὺς ἀδυνάτους κατὰ τῶν δυνατῶν ἀντιπάλων των.

Ὁ φοινικόπτερος

Τὸ πτηνόν, τὸ ὁποῖον παρίσταται ἐνῶπιον τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν μου, καλεῖται Φοινικόπτερος· εἶναι δὲ ὡς βλέπετε πτηνὸν ὠραῖον· θὰ ἐφαίνετο δὲ ὠραϊότερον ἐὰν ἦτο ἐξωγραφημένον μετὰ τὰ ὠραία φυσικὰ χρώματα, τὰ ὁποῖα φέρει· διότι τὸ μὲν ῥάμφος εἶναι κίτρινον, ἐκτὸς τοῦ καμπύλου μέρους αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι μαύρον· τὸ χρῶμα τῶν πτερῶν, ἐκτὸς τοῦ τῶν κονδυλίων,

τὰ ὁποῖα εἶναι μαύρα, εἶναι βαθὴ πορφυροῦν, καὶ οἱ πόδες μελάγχρινοι. Τὰ σταθερὰ ταῦτα χρώματα δὲν ἔχει ὁ φοινικόπτερος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ τὰ ἀποκτᾷ κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του· δίδει τὸ μὲν πρῶτον ἔτος ἔχει χρῶμα λευκόφαιον καὶ τὸ δευτέρον κόκκινον ἢ ῥόδινον εἰς πολλὰ μέρη.

Τὸ μῆκος τοῦ φοινικόπτερου ἀπὸ τῆς ἄκρας τοῦ ῥάμφους μέχρι τῆς ἄκρας τῆς οὐρᾶς εἶναι συνήθως δύο πηχῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου τοῦ ῥάμφους μέχρι τοῦ ἄ-

κρου τῆς οὐρᾶς δύο πηχῶν καὶ ἑν τρίτον τοῦ πήχεως· καὶ τὸ βάρος του τρεῖς περίπου ὀκάδας.

ὅποιας ἐναποθέτει τὰ ὠά του, 2—3 τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἐπιβάλλει αὐτὰ ἰστάμενος ἐπὶ τῶν δύο ποδῶν του καὶ καλύπτων αὐτὰ διὰ μόνης τῆς οὐρᾶς του, ὡς φαίνεται

Ὁ φοινικόπτερος ἀπαντᾷται εἰς πάσας τὰς θερμὰς

Ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ θεωρῶν τὴν εἰς τὸν τοίχον γραφήν (Δανιὴλ ε')

χώρας τοῦ κόσμου—διάγει δὲ κατὰ κοπάδια καὶ εἶναι πτηνὸν ἀποδημητικὸν ἀνήκον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν χηνοειδῶν, ἀγαπᾷ δὲ τὰς τελματώδεις καὶ παραλίους ἐρημίας, ἔπου καὶ κίττει τὴν φωλεάν του ἐκ πηλοῦ, μὲ τὴν βράσιν πλατεῖαν, ὅσον δὲ προβαίνει πρὸς τὰ ἄνω στεγνὴν, ὥστε ἀποτελεῖ κῶνον ἀποκακομημένον ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ κάμνει κοιλότητα, ἐντὸς τῆς

ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ. Ὁ Φοινικόπτερος τρέφεται ἀπὸ μαλάκια, ἀτὰ ἰχθύων καὶ ἕντομα.

Εἶναι πτηνὸν δευλὸν καὶ διὰ τοῦτο ἀποφεύγει τὰ μέρη, ἅτινα συχνάζονται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ σὰρξ αὐτοῦ κατὰ τινὰς μὲν εἶναι νόστιμος ὡς ἡ τῆς πέρδικος, κατ' ἄλλους δὲ δὲν διαφέρει τῆς σαρκὸς τῆς χηνός. Τὰ πτερά του εἶναι λεπτότατα καὶ χρησιμεύει

ὡς τὰ τοῦ κύκνου. Εἰς τὴν νῆσον Σαρδηνίαν ἐκ τῶν δεξιῶν τοῦ μηροῦ κατασκευάζουσιν οἱ χωρικοὶ αὐτὸν, τοῦ ὁμοίου ὁ ἦχος λέγεται γλυκύτατος.

Ὁ φοινικόπτερος ἐξημεροῦται εὐκόλως, ἀλλὰ δὲν ἀντέχει εἰς τὸ ψύχος καὶ σπανίως ζῆ ἐπὶ πολλὸν χρόνον.

ΤΟ ΔΙΨΩΝ ΔΙΑ ΜΑΘΕΙΝ ΑΦΡΙΚΑΝΟΠΟΥΛΩΝ.

Πάντες ἡμεῖς θαυμάζομεν καὶ ἐπαινοῦμεν τοὺς νέους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐκ πτωχῶν καὶ ἀμαθῶν γονέων διὰ τῆς τιμότητος, δραστηριότητος καὶ εὐσταθείας τῶν καταβάλλομαι μεγάλα καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀνυπερβλητὰ ἐμπόδια καὶ ἐπὶ τέλος φθάνουσιν εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν κοινωνικῆς περιωπῆς, χρησιμότητος καὶ εὐπορίας. Ἀλλὰ τὰ παραδείγματα ταῦτα συμβαίνοντα εἰς χώρας, ἔπου τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τῆς μαθήσεως εἶναι καταφανῆ εἰς ὅλους, χάνουσι πολλὰ ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς καὶ ἀξιόπαινον αὐτῶν παραβαλλόμενα μὲ ἄλλα παραδείγματα παιδῶν γεννηθέντων καὶ ἀνατραφέντων εἰς ἀγρίους χώρας καὶ μεταξὺ ἀγρίων φυλῶν.

Ἐν τοιοῦτον παράδειγμα μᾶς παρέχει ἡ προκειμένη εἰκὼν. Ὁ Ἀφρικανόπουλος, τοῦ ὁμοίου τὴν εἰκόνα ἔχου-

σιν οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται ἐνώπιόν των, ἀνῆκει εἰς μίαν τῶν ἀγρίων φυλῶν τῆς Ἀφρικῆς· ἰδὼν δε, κατὰ τύχην, Ἄγγλους τινὰς ναύτας, τοσοῦτον κατελήφθη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ γείνη ἑμῶς αὐτῶν, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν χώραν, ὅπου οἱ ἄνθρωποι γίνονται τόσο διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας του, — τὴν Ἀγγλίαν!

Ἀλλὰ δυστυχῶς οὔτε ποῦ ἦτον ἡ Ἀγγλία, οὔτε πῶς νὰ ὑπάγῃ ἐγνώριζε τοῦτο ἑμῶς δὲν τὸν ἀπέληπισε, ἀλλὰ πλησιάζας ἕνα ἐξ αὐτῶν, « Πῶς ἔμπορεῖ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν Ἀγγλίαν; » εἶπε.

« Μὲ πλοῖον, καθὼς τὸ ἰδικόν μας, » ἀπεκρίθη ὁ ναύτης.

« Λοιπὸν μὲ πέρνετε ν' ἄρθε; »

« Βεβαίωτατα, ἀρκεί νά πληρώσης τὸν ναῦλον. »
 « Καί ποιος εἶναι ὁ ναῦλος; »
 « Εἴκοσι λίραι. »

« Ἀλλὰ ποῦ δὲν τὰς ἔχω; — εἶπε τὸ παιδίον, « καὶ ὅμως θέλω νά πάγω στὴν Ἀγγλίαν. » Ταῦτα εἰπὼν, ἀνεχώρησε, τὴν δ' ἐπομένην ἡμέραν παρουσιάσθη εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀραγμένον εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ὅπου ἔκειτο τὸ χωρίον του, μὲ δύο κουτάβια λεοπαράδελως εἰς τὰς χεῖράς του, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, ἀποθέσας δὲ αὐτὰ εἰς τοὺς πόδας του εἶπε, « Ἰδοὺ σὲ ἔφερα αὐτὰ τὰ κουτάβια διὰ τὸν ναῦλόν μου ἕως τὴν Ἀγγλίαν τώρα σὲ παρακαλῶ πολὺ πάρε με εἰς τὸ πλοῖόν σου. »

Ἰδὼν τὸν πόθον καὶ συλλογισθεὶς τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον διέστρεψε διὰ νά πάρῃ τὰ κουτάβια ἐκεῖνα εἰς τὴν ἀπουσίαν τῆς μητρὸς των, ἡ ὁποία θὰ τὸ κατεξέσχιζεν, ἐὰν τὸ ἐπρόφθανεν, ὁ πλοίαρχος συγκατετέθη νά τὸ λάβῃ εἰς τὸ πλοῖόν του, καὶ τῷ ὑπεσχέθη, ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν νά τὸ συστήσῃ εἰς φιλόπλοον τινα κύριον, διὰ νά τὸ σπουδάσῃ νά σπουδάσῃ. Δὲν ἀμφεβάλω δὲ, ὅτι ὁ μικρὸς ἐκεῖνος Ἀφρικανὸς, ἀνζήσῃ, θὰ γείνη ποτὲ χρήσιμος ἄνθρωπος.

οὐκ εἶκον αὐτῷ οὐκ εἶκον

ΕΘΝΙΚΟΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΓΙΑΙΣ ΓΡΑΦΑΙΣ.

Βαλτάσαρ,

(Ἰδὲ εἰκόνα ἐν σελίδι 869)

Ὁ Βαλτάσαρ, ὁ τελευταῖος τῶν Βαβυλωνίων βασιλέων, ἦτο υἱὸς τοῦ Εβείλ - Μερὸδὰ καὶ ἔγγονος τοῦ Ναβουχοδονόσορος· ἐληθρονόμησε δ' ὡς φαίνεται παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ πάπου του μόνον τὸ ἀσιατικὸν αὐτῶν ἀγέρωχον· διότι οὐ μόνον πράξιν μεγάλην οὐδεμίαν ἔπραξεν, ἀλλὰ καὶ νικηθεὶς πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ἠνωμένων στρατῶν τῶν Μήδων καὶ Περσῶν, ἠναγκάσθη νά κλεισθῆ ἐντὸς τῆς Βαβυλωνίας, τῆς ὁποίας τὰ ὑψηλὰ καὶ ἰσχυρὰ τεῖχη ἐξησφαλιζόν αὐτὸν τε καὶ τοὺς κατοίκους τῆς ἀπὸ πάσης ἐχθρικῆς ἐπιδρομῆς. Τοσοῦτον δ' ἀσφαλῆ ἔθεώρει ἑαυτὸν ὁ Βαλτάσαρ, ὥστε καὶ τοὶ στενωὶς πολιορκούμενος ὑπὸ τῶν Μήδων καὶ Περσῶν, ἐπεδίδοτο εἰς συμπόσια καὶ κάμους μετὰ τῶν μεγιστάνων καὶ στρατιωτῶν αὐτοῦ.

Εἰς ἐν τούτων τῶν συμποσίων διατάξε νά φερθῶσιν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Βήλου τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ποτήρια, τὰ ὁποία ὁ πάππος του Ναβουχοδονόσορος εἶχε λάβει ἐκ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ νά πῶσιν ὄνον δι' αὐτῶν. Ἐντὺ δὲ ἐκραπαλοῦν οὕτως εἰς τὰ ἀνάκτορα, αἴφνης ἐφάνη χεὶρ ἐξελθοῦσα τοῦ τοίχου

τῆς αἰθούσης, ὅπου ἐγίνετο ἡ κραπαλή, καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματά τινα ἀκατάληκτα.

Τοῦτο ἐτάραξε πάντας, ἰδίως ὁμοῦ τὸν βασιλέα Βαλτάσαρ, τοῦ ὁποίου τὰ γόνατα, ὡς λέγει ἡ Γραφή, ἤρριχσαν νά συγκρούωνται ἐκ τοῦ τρόμου, καὶ ἀμέσως ἐζήτησε παρὰ τῶν Μάγων καὶ σοφῶν τῆς Βαβυλωνίας ἐξηγήσιν τῶν γραμμάτων ἐκείνων, ἀλλ' οὐδεὶς ἠδύνατο νά τὰ ἐξηγήσῃ. Τότε ἡ βασιλομήτωρ ἀνέφερεν, ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Πάπου του Ναβουχοδονόσορος ἦτο τις ἕβραϊὸς ὀνόματι Δανιὴλ, σοφὸς σφόδρα καὶ ἔμπειρος περὶ τὴν ἐρμηνεῖαν ἐνωπίων καὶ τὴν ἐξήγησιν αἰνιγμάτων καὶ τὴν λύσιν ἀποριῶν, καὶ τὸν συνεβούλευσε νά στείλῃ νά τὸν καλέσῃ, διότι, ὡς φαίνεται, ὁ Δανιὴλ, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τὰς ἀβλάς τῶν μοναρχῶν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ναβουχοδονόσορος παρηργωνίσθη καὶ ἰδιώτευσ.

Προσκληθεὶς δὲ καὶ παρακληθεὶς νά ἐξηγήσῃ τὴν γραφὴν τὴν εἰς τὸν τοίχον, ἔδωκε τὴν ἐξῆς ἐξήγησιν: « Μενε, Μενε, θεκέλ οὐφαρσίν » ἦτοι ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐτελείωσεν αὐτήν· ἡ δὲ βασιλεία σου διηρέθη καὶ ἐδόθη εἰς τοὺς Μήδους καὶ Πέρσας.

« Τὴν αὐτὴν νύκτα, λέγει ἡ Γραφή, ἐφρονέθη ὁ Βαλτάσαρ, ὁ βασιλεὺς τῶν Χαλδαίων, καὶ Δαρεῖος ὁ Μήδος ἔλαβε τὴν βασιλείαν, ὧν περίπτου ἐτῶν ἐξήκοντα δύο. » (Δανιὴλ ε. 25—31.)

Καὶ πραγματικὸς οὕτω συνέβη, διότι ὁ Μήδο-Περσικὸς στρατὸς διοχετεύσας τόσον μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Εὐφράτου, ὅστις ἔρρεε διὰ τῆς Βαβυλωνίας, εἰς τὴν ἐπὶ τούτου κατασκευασθεῖσαν λίμνην, ὥστε νά κατασταθῇ βατὸς, εἰσῆλθε διὰ τοῦ βύθρου αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν πεδῶς, καὶ κατέλαβε τοὺς ἐν κραπαλῇ καὶ μέθῃ ὄντας Βαβυλωνίους ἀνετοίμους καὶ οὕτως ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν ἀμαχητῆ.

Ἡ προκειμένη ἐν σελίδι 869 εἰκὼν παριστᾷ τὸν βασιλέα Βαλτάσαρ θεωροῦντα μετὰ τρόμου τὴν ἐπὶ τοῦ τοίχου γραφὴν.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Δύο φίλοι μὴ ἰδόντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον πρὸ πολλοῦ, συνητήθησαν κατὰ τύχην εἰς τὸ κυνήγιον καὶ ἔκαμαν τὸν ἐξῆς διάλογον:

Γεώργιος. Αἱ, φίλε Ἰωάννη, καιροὺς καὶ ζαμάνια ἔχω νά σέ ἴδω· τί ἀπέγινες; πῶς ἔχεις εἶσαι καλά;

Ἰωάννης. Ὅχι τόσον καλά, φίλε μου· ἐνυμφεύθη, ἀφοῦ ἀπαγορεύθη.

Γ. Λοιπὸν σὲ συγγαίρω, καλορίζικα.

Ι. Τί καλορίζικα, φίλε μου· ἐπῆρα μὲν γυναῖκα, ποῦ ὁ Θεὸς νά σὲ φυλάτῃ ἀπ' αὐτῆν;

Γ. Ὡ! αὐτὸ εἶναι πολὺ κακόν, φίλε μου.

Ι. Όχι και τόσο κακόν, διότι έπηρα με αυτήν και 4 χιλ. λίρας ως πρόκια και παραπροίκια.

Γ. Τότε τό κακόν έχει και τό καλόν του, ώστε δυοφέρεται.

Λ. Όχι και τόσο καλόν, διότι με τά χρήματα ταύτα ήγόρασα πρόβατα και αίγας και έξήρασαν όλα από επίζωοτιαν.

Γ. Όψο! τί δυστυχία! αυτό ήτο μέγιστον δυστύχημα!

Ι. Όχι τόσο μέγιστον, διότι έκδείραις αυτάς, έπώλησα τό δέρματά των και έπηρα όπως τά χρήματά μου.

Γ. Καφω, λοιπόν, ότι απεζημιώθηκες—ώστε τώρα είσαι πολύ καλά.

Ι. Όχι τόσο πολύ καλά, διότι με τά χρήματα ταύτα έκτισα οικίαν και αυτή έκική δολιχληρος πρό τινων ήμερών!

Γ. Άχ, φίλε μου, είσαι, ως βλέπω, ό δυστυχέστατος τών ανθρώπων!

Ι. Άπ' έναντίας, φίλτατε, δέν είμαι τόσο δυστυχής όσο νομίζεις, διότι με την οικίαν συγκατακάζη και ή στέρηλα ή γυναικά μου και ούτως άπηλλάχθην αυτής!

— Έτος Δίσεκτον, Ούτω καλείται τό έτος εκείνο, εις τόν Φεβρουάριον τοῦ όποιου προστίθεται μία ήμέρα, κατά τετραετίαν, και τότε ό μήν ούτος έχει 29, τό δέ έτος 366 ήμέρας.

— Από κτίσεως κόσμου μέχρι Χριστού 4004.

— Από Χριστού μέχρι της γενήσεως του Μωάμεθ 300.

— Από του Χριστού μέχρι της άλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως 1453.

— Και κατά τό έτος τοῦτο θα συμβούν πέντε έκτελείς, 3 του ήλιου, έξ ών ή μία δολική, άλλ' άπασαι άόρατοι εις ήμάς, και 2 της σελήνης, έξ ών ή μόν μερικη άόρατος εις ήμάς, ή δέ δολική, την 4/10 Δεκεμβρίου, έν μέρει άρατή εις ήμάς.

— Το Πάσχα θα συμπέση έφέτος με την 20 'Απριλίου.

Έορταί | Έθνικη, Η 25 Μαρτίου,
Βασιλικαί

Τού όνόμ. του Βασίλ. 23 'Απρ. — Τών γενεθλ. αυτού 12 Δεβρίου

» » » της Βασίλ. 11 'Ιουλ. — » » » αυτού 222 Αδγ.

» » » του Διαδόχ. 21 Μαΐου. — » » » αυτού 21 'Ιουλ.

Έορταί, καθ' έξ δέν εργάζονται τά δημόσια γραφεία.

Νέον έτος, Θεοφάνεια, Εδαγγελιαμός, Μεγάλη Παρασκευη και Σάββατον, Κυριακή και Δευτέρα του Πάσχα, Πεντηκοστή, Άγιος Γεώργιος, Άνάληψις, Άγιοι Άπόστολοι, Κοίμησις της Θεοτόκου, Άγιος Δημήτριος, αι δύο ήμέραι τών Χριστουγέννων.

Γ ρ έ φ ο ς.

Είμαι μήτηρ και τροφός σου και σε ζω και σε βαστάζω,

Επί τέλους ή θία εις τά σπλάγγνα μου σε βάζω

Άν δ' έκ νέου σε ζητήσουν πάλιν σε παρουσιάζω. Q.

Α έ ν ε γ μ ε α.

Τ' όνομά μου άν και ένα Διπλήν έχει προφοράν.
Γένος κ' έννοιαν άλλάσσει
Εις του τόνου την φοράν.

Όξυτόνωσ με προφέρεις;
Γένους είμ' άρσενικου.
Έάν δε παροξυτόνωσ,
Είμαι γένους θηλυκου.
Ός οξύτονον δε πάλιν
Είμαι είδος τι τροφής.
Παροξύτονον δε ζήμην
Μέρος τι επί της γής.

Σ. . . .

Π Ρ Ο Β Α Η Μ Α.

Άπλή άκροστιχίς.

Άποτελούμαι έξ όκτώ γραμμάτων, τό πρώτον είναι όνομα

1. Θεού άρχαίας Ισχυράς Μοναρχίας.
2. Άπειθοῦς τινος προφήτου.
3. Νήσου επίζήλου του Αίγαίου.
4. Άρχαίας έμπορικης πόλεως.
5. Μέρους χρόνου.
6. Όπλου άρχαίου τινος ήρωος.
7. Μεγάλου άγαρίστου.
8. Μεγάλου στρατηγού Άφρικανού.

Ποία τά ένταῦθα άναφερόμενα πρόσωπα και πράγματα, και ποίον τό όνομα τό αποτελούμενον έκ τών άρχικών αυτών γραμμάτων;

Ι Ε Ρ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Κ Α Ι Ε Ρ Ω Τ Η Σ Ε Ι Σ.

1. Που άναφέρεται ή πρώτη άγορά άγρου;
2. Ποίος είναι ό βραχύτατος ύμνος εις την Γραφήν;
3. Ποίος θα ήναι ό νέος ύμνος έν τη άνω Έρουσαλήμ;

Ε ί δ ο π ο ι ή σ ε ς.

Είδοποιούνται οι έν Πάτραις συνδρομηταί του Άστέρος και της Έφημερίδος τών Παιδών, ότι άνατακοιτηής ήμάν είναι ό Βιβλιοδέτης κ. Άνδρέας Μαράτος, εις τό κατάστημα του όποιου εύρίσκονται προσέτι και τά Ίερά και άλλα θρησκευτικά και ήθικά βιβλία.

— Έπειδή τό παρόν φύλλον δημοσιεύεται ταχύτερον του ώρισμένου χρόνου, ή λύσις του άνίγματος και γράφου του έν τω φύλλω του Δεκεμβρίου άφίεται διά τό φύλλον του Φεβρουαρίου, ώστε να δυνηθώσι να στείλωσι τας λύσεις και οι έκτός της Έλλάδος συνδρομηταί.

— Έπειδή ή άποστολή του πρώτου φύλλου έκάστου νέου έτους διακόπτεται εις τοῦς μή προκληρώσαντας την εὔτελή συνδρομήν των. Οι θέλοντες να ήναι συνδρομηταί και κατά τό 1880 πρέπει να στείλωσι την συνδρομήν των εις γραμματόσημα.

— Όστις κάμει πέντε συνδρομητάς και άποστείλῃ πρός την Διεύθυνσιν τας συνδρομάς, λαμβάνει, έν φύλλον δωρεάν επί έν έτος.

— Όστις κάμει 20 συνδρομητάς λαμβάνει τόν Άστέρα της Άνατολής, έφημερίδα οικογενειακήν έβδομαδιαίαν με ώραίας εικόνας.